

บทที่ 2

ทฤษฎี แนวคิด และทบทวนวรรณกรรม

เนื่องจาก สภาพแวดล้อมของการทำธุรกิจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว บริษัทจำนวนมากขยายขอบเขตการทำธุรกิจไปสู่ประเทศและภูมิภาคอื่น ระบบการเงินก็เช่นกัน มีการพัฒนาสู่ระบบที่เป็นสากลมากขึ้น แนวโน้มการลงทุนและแหล่งเงินทุนไม่ได้จำกัดเพียงภายในประเทศเท่านั้น (อังครัตน์ เพรียบจริยวัฒน์, 2545 : 1-2) การเปิดเผยข้อมูลจะช่วยให้นักลงทุนรวมทั้งบุคคลที่สนใจทราบถึงข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับบริษัท แนวปฏิบัติทางการบัญชี ซึ่งจะทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ โปร่งใส และเพื่อประโยชน์ในการลงทุน การเปิดเผยข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

2.1 ลักษณะการเปิดเผยข้อมูล

2.2 การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

2.2.1 วัตถุประสงค์ของงบการเงิน

2.2.2 ลักษณะของงบการเงิน

2.2.3 องค์ประกอบของงบการเงิน

2.2.4 ลักษณะของข้อมูลที่ควรเปิดเผย

2.2.5 กฎเกณฑ์และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่องการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคารและสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน

2.3 ทบทวนวรรณกรรม

2.1 ลักษณะการเปิดเผยข้อมูล

การเปิดเผยข้อมูลมี 2 ลักษณะ(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ, 2544 : 214) ดังต่อไปนี้

2.1.1 ข้อกำหนด เป็นลักษณะการเปิดเผยข้อมูลตามกฎระเบียบข้อบังคับของภาครัฐ

2.1.2 ความสมัครใจ จะเปิดเผยมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับว่า ข้อมูลนั้นมีผลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงินหรือไม่ และขึ้นอยู่กับต้นทุนการเปิดเผยข้อมูล ถ้าเปิดเผยข้อมูลจำนวนมากเกินไปจะทำให้กิจการต้องเสียต้นทุนสูง เช่น ต้นทุนในการเก็บรวบรวม ต้นทุนการจัดทำรายงานประจำปี ซึ่งเป็นเอกสารที่เผยแพร่สู่สาธารณชน โดยทั้งหมดนี้ต้องนำมาเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับในแง่ภาพลักษณ์ที่ปรากฏต่อบุคคลภายนอก และการที่บริษัทไม่ต้องเสียค่าปรับจากการไม่

ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการเปิดเผยข้อมูลที่บังคับใช้โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงประโยชน์ในแง่ความสะดวกต่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจำนวนมาก ถ้าหากกิจการต้องระดมเงินทุนในตลาดทุนต่างประเทศ

2.2 การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

การบัญชีโดยความหมายทั่วไป หมายถึง การเก็บรวบรวม การบันทึก การจำแนกและสรุป ข้อมูลเกี่ยวกับรายการและเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจในรูปของตัวเงิน ผลงานขั้นสุดท้ายของการบัญชี คือ รายงานการเงิน ซึ่งประกอบด้วย งบการเงิน และข้อมูลทางการบัญชี

งบการเงิน หมายถึง งบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ งบกระแสเงินสด และหมายเหตุประกอบงบการเงิน (เมธากุล เกียรติกระจายและศิลป์พร ศรีจันเพชร, 2547: 18-1)

งบดุล หมายถึง รายงานการเงินที่กิจการจัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป เพื่อแสดงฐานะการเงินของกิจการ ณ วันใดวันหนึ่ง งบดุลเป็นงบที่แสดงสินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น รายการต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในงบดุลจะเป็นรายการสะสมมาตั้งแต่วันเริ่มกิจการจนถึงวันที่ระบุไว้ในงบดุลนั้น สินทรัพย์ที่ปรากฏในงบดุล ณ วันใดวันหนึ่งจะมีจำนวนเท่ากับผลรวมของหนี้สินทั้งหมดกับส่วนของผู้เจ้าของ

รายการที่ควรแสดงในงบดุล กำหนดไว้อย่างกว้าง ๆ ตามลักษณะการดำเนินงานของกิจการ การพิจารณารายการที่ควรแสดงเพิ่มเติม โดยดูจากปัจจัยต่อไปนี้

- ลักษณะและสภาพคล่องของสินทรัพย์รวมถึงความมีนัยสำคัญของรายการ ซึ่งตามปกติถือเป็นปัจจัยในการแยกแสดงรายการสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินจากสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน และแยกแสดงรายการสินทรัพย์หมุนเวียนจากสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

- หน้าที่ของรายการที่มีต่อกิจการ ซึ่งตามปกติถือเป็นปัจจัยในการแยกแสดงรายการเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ลูกหนี้ สินค้าคงเหลือ สินทรัพย์ดำเนินงานและสินทรัพย์ทางการเงิน

- จำนวน ลักษณะและวันครบกำหนดของหนี้สิน ซึ่งตามปกติถือเป็นปัจจัยในการแยกแสดงรายการหนี้สินที่ระบุและที่ไม่ระบุอัตราดอกเบี้ยจากประมาณการหนี้สิน รวมทั้งการแยกประเภทหนี้สินดังกล่าวเป็นหนี้สินหมุนเวียนและหนี้สินไม่หมุนเวียน

ตามมาตรฐานการบัญชีของไทยมีการกำหนดให้แสดงข้อมูลในงบดุล โดยแสดงรายการแต่ละบรรทัดพร้อมจำนวนเงิน โดยไม่ได้มีการกำหนดรูปแบบหรือลำดับแต่อย่างใด ซึ่งข้อมูลในงบดุลนั้นจะต้องมีรายการดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

1. เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
2. ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น
3. สินค้าคงเหลือ
4. เงินลงทุนซึ่งบันทึกโดยมีส่วนร่วมได้ส่วนเสีย
5. สินทรัพย์ทางการเงิน
6. สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
7. ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
8. เจ้าหนี้การค้าหรือเจ้าหนี้อื่น
9. หนี้สินหรือสินทรัพย์ที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี
10. ประมาณการหนี้สิน
11. หนี้สินไม่หมุนเวียนที่มีภาระดอกเบี้ย
12. ส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย
13. ทุนที่ออกและสำรองต่าง ๆ

งบกำไรขาดทุน งบกำไรขาดทุนต้องแสดงรายการแต่ละบรรทัด หัวข้อเรื่อง และยอดรวมย่อยเพิ่มเติมหากการแสดงนั้นทำให้งบการเงินของกิจการแสดงผลการดำเนินงาน โดยถูกต้องตามที่ควร การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของผลการดำเนินงานจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงความสำเร็จในการดำเนินงานของกิจการและการประเมินถึงผลในอนาคต ข้อมูลแต่ละบรรทัดที่แสดงเพิ่มเติมในงบกำไรขาดทุน คำอธิบายที่ใช้และการจัดเรียงลำดับของรายการอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามลักษณะ หน้าที่ของส่วนประกอบต่าง ๆ ของรายได้และค่าใช้จ่าย และความมีนัยสำคัญ รายได้และค่าใช้จ่ายแต่ละรายการควรมีการจัดประเภทย่อย เพื่อนั้นให้เห็นถึงส่วนประกอบต่าง ๆ ของผลการดำเนินงานซึ่งอาจแตกต่างกัน การแสดงรายได้และค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนทำได้ใน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. **งบกำไรขาดทุนแสดงแบบขั้นเดียว** เป็นการแยกรายการที่เป็นรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมตามปกติกับที่มีได้เกิดจากการดำเนินกิจกรรมตามปกติออกจากกัน โดยพิจารณาถึงลักษณะและการดำเนินงานของกิจการเป็นหลัก

2. **งบกำไรขาดทุนแสดงแบบหลายชั้น** โดยแยกรายการที่เป็นรายได้และค่าใช้จ่ายออกจากกันและการรวมรายการเหล่านั้นเข้าด้วยกันในลักษณะที่ทำให้เห็นภาพของผลการดำเนินงานในแง่มุมที่ต่างกันและทำให้เห็นผลรวมในแต่ละระดับ เช่น แสดงกำไรขั้นต้น กำไรจากการดำเนินงานก่อนภาษี กำไรจากการดำเนินงานหลักภาษี และกำไรสุทธิ

การเปิดเผยรายการที่แสดงในงบกำไรขาดทุน กิจการจะต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

2.1 **รายได้จากการขาย** หมายถึง รายได้ที่เกิดจากการขายสินค้า สิทธิ หรือบริการ ซึ่งเป็นธุรกิจหลักของบริษัทเพื่อแลกเปลี่ยนกับเงินสด สิทธิเรียกร้องให้ชำระเงิน หรือสิ่งอื่นที่มีมูลค่าคิดเป็นเงินได้ ทั้งนี้ให้แสดงเป็นยอดสุทธิหลังหักรายการรับคืนและส่วนลดแล้ว โดยแยกแสดงเป็นรายได้แต่ละประเภท เช่น รายได้จากการขายสินค้า รายได้จากการให้บริการ

2.2 **รายได้จากการดำเนินงานอื่น** หมายถึง รายได้จากการดำเนินงานนอกจากที่กำหนดให้แสดงไว้ในรายการรายได้จากการขาย ทั้งนี้ให้รวมกำไรอื่นที่ไม่จัดเป็นรายการพิเศษ เช่น กำไรจากการขายเงินลงทุน ที่ดิน อาคารอุปกรณ์ และสินทรัพย์อื่น ในกรณีที่มิมีค่าใช้จ่ายในการขายสินทรัพย์ดังกล่าวให้นำมาหักเพื่อแสดงยอดสุทธิ กรณีที่ยอดสุทธิเป็นผลขาดทุนให้แสดงไว้ในรายการค่าใช้จ่ายอื่น

2.3 **รายได้อื่น** หมายถึง รายได้อื่น ๆ ที่ไม่ใช่รายได้จากการขายและรายได้จากการดำเนินงานอื่น

2.4 **ส่วนแบ่งกำไรจากเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย** หมายถึง ส่วนแบ่งกำไรจากเงินลงทุนซึ่งบันทึกโดยวิธีส่วนได้เสียตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 44 เรื่องงบการเงินรวมและการบัญชีสำหรับเงินลงทุนในบริษัทย่อย และฉบับที่ 45 เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในบริษัทร่วม โดยการบันทึกส่วนแบ่งกำไรในบริษัทย่อยตามสัดส่วนที่มีส่วนได้เสียอยู่ โดยต้องปรับปรุงรายการตัดจำหน่ายผลต่างระหว่างราคาทุนและราคาตามบัญชีของเงินลงทุน เช่น ตัดกำไรในสินค้าหรือสินทรัพย์ถาวรหรือสินค้าที่ซื้อขายระหว่างกัน รวมทั้งกำไรระหว่างบริษัท

2.5 **ต้นทุนขาย** หมายถึง ต้นทุนของสินค้า สิทธิ หรือบริการที่ขาย รวมถึงราคาซื้อ ต้นทุนการผลิต และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่จ่ายไปเพื่อให้สินค้าอยู่ในสภาพพร้อมที่จะขาย โดยแยกแสดงเป็นต้นทุนตามประเภทของธุรกิจหลักของกิจการตามที่ได้แสดงไว้ในรายการรายได้จากการขาย เช่น ต้นทุนของสินค้าที่ขาย ต้นทุนของการให้บริการ

2.6 **ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร** หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการขาย และค่าใช้จ่ายทั่วไปที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานที่เป็นส่วนรวม ไม่รวมค่าใช้จ่ายอื่นและดอกเบี้ยจ่าย ซึ่งกำหนดให้แสดงไว้ในรายการค่าใช้จ่ายอื่น

2.7 ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอื่น หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานนอกจากที่กำหนดให้แสดงไว้ในรายการต้นทุนขาย และรายการค่าใช้จ่ายในการขายและบริการ ทั้งนี้ให้รวมถึงขาดทุนอื่นที่ไม่จัดเป็นรายการพิเศษ เช่น ขาดทุนจากการขายเงินลงทุน ที่ดินอาคาร อุปกรณ์และสินทรัพย์อื่น และขาดทุนจากการหยุดงานของพนักงาน ในกรณีที่มิได้จากรายการขายสินทรัพย์ดังกล่าวให้นำมาหักจากรายการนี้เพื่อแสดงยอดสุทธิ

2.8 รายการขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ กิจการต้องแสดงรายการที่เกี่ยวกับขาดทุนจากการด้อยค่าทุกรายการแยกต่างหาก ในงบการเงินกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์แต่ละประเภท ดังต่อไปนี้

- (1) จำนวนผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่รับรู้ในงบกำไรขาดทุนระหว่างงวด
- (2) จำนวนผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่กลับรายการและรับรู้ในงบกำไรขาดทุน
- (3) จำนวนรายการขาดทุนจากการด้อยค่าที่รับรู้โดยตรงไปยังส่วนของผู้ถือหุ้น

2.9 ดอกเบี้ยจ่าย หมายถึง ดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทนเนื่องจากการใช้ประโยชน์จากเงินหรือเงินทุน

2.10 ภาษีเงินได้ หมายถึง ภาษีเงินได้นิติบุคคลที่คำนวณขึ้นตามวิธีการบัญชีหรือตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร

2.11 กำไร (ขาดทุน) จากกิจกรรมตามปกติ หมายถึง กำไร (ขาดทุน) จากกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการประกอบธุรกิจของบริษัท หรือเกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามปกติของบริษัท รวมทั้งกิจกรรมอื่นซึ่งเกี่ยวข้องเนื่องกับการประกอบธุรกิจหรือการดำเนินงานดังกล่าว

2.12 รายการพิเศษ-สุทธิ หมายถึง รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดจากรายการ หรือเหตุการณ์ทางบัญชีที่มีความแตกต่างอย่างชัดเจนจากการดำเนินงานตามปกติของกิจการ และไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นเป็นประจำหรือเกิดขึ้นไม่บ่อย เช่น ค่าเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้ น้ำท่วม หรือภัยธรรมชาติอย่างอื่น รายการพิเศษนี้ให้แสดงเป็นยอดสุทธิจากภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องและแสดงจำนวนภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องด้วยในกรณีที่รายการพิเศษเป็นผลขาดทุน ให้แสดงจำนวนเงินไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ

2.13 กำไร (ขาดทุน) สุทธิ หมายถึง กำไรหรือขาดทุนหลังจากหักหรือรวมรายการพิเศษหากมีผลขาดทุน ให้แสดงจำนวนเงินไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ

สำหรับรายการกำไรต่อหุ้น คำนวณโดยการนำกำไรหรือขาดทุนสุทธิสำหรับงวดที่เป็นของหุ้นสามัญหารด้วยจำนวนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของหุ้นสามัญที่ถือโดยบุคคลภายนอก หากมีผลขาดทุนให้แสดงจำนวนเงินไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ โดยแสดงแยกเป็น

- (1) คำไร (ขาดทุน) จากกิจกรรมตามปกติ
- (2) รายการพิเศษ – สุทธิ
- (3) คำไร (ขาดทุน) สุทธิ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน จะต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่มาตรฐานการบัญชีกำหนด คือ ให้เปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง และให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่ไม่ได้แสดงอยู่ในงบการเงิน แต่เป็นข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้งบการเงินแสดงโดยถูกต้องตามที่ควร ในหมายเหตุประกอบงบการเงินต้องแสดงอย่างเป็นระบบ รายการแต่ละรายการในงบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสดต้องอ้างอิงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในหมายเหตุประกอบงบการเงินได้ และต้องเปิดเผยข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจ และสามารถเปรียบเทียบงบการเงินระหว่างกิจการได้

1. ข้อมูลที่ระบุว่างบการเงินได้จัดทำตามมาตรฐานการบัญชี
2. เกณฑ์ในการวัดค่า และนโยบายการบัญชี
3. รายละเอียดประกอบรายการแต่ละบรรทัดตามลำดับที่แสดงในงบการเงินและตามลำดับของงบการเงิน
4. การเปิดเผยข้อมูลอื่น รวมทั้ง
  - (1) ข้อจำกัดต่างๆ ในสิทธิที่มีอยู่เหนือทรัพย์สิน
  - (2) หลักประกันหนี้สิน
  - (3) วิธีการที่ใช้ปฏิบัติสำหรับ โครงการเงินบำเหน็จบำนาญ และเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
  - (4) สินทรัพย์หรือหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้นและให้ระบุจำนวนเงินถ้าสามารถทำได้

- (5) จำนวนเงินที่ผูกพันไว้แล้วสำหรับรายจ่ายประเภททุนในอนาคต
- (6) ภาวะผูกพันและข้อมูลทางการเงินอื่น
- (7) ข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงิน (หากจำเป็น)

ภายในหมายเหตุประกอบงบการเงินจะต้องมีการเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การเปิดเผยนโยบายการบัญชี กิจการจะต้องเปิดเผยนโยบายการบัญชีที่สำคัญไว้อย่างชัดเจนและครบถ้วน เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินใช้ดุลพินิจในการวิเคราะห์และตีความงบการเงิน โดยคำนึงถึงผลการเลือกใช้นโยบายการบัญชีที่มีต่อผลการเงิน กิจการจะต้องเปิดเผยเกณฑ์ในการวัดค่าในการจัดทำงบการเงิน สินทรัพย์และหนี้สินแต่ละประเภทให้เปิดเผยทุกเกณฑ์ในการวัดค่า

ในการจัดทำงบการเงิน สิ้นทรัพย์และหนี้สินแต่ละประเภทให้เปิดเผยทุกเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดค่าในนโยบายการบัญชี ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 35 เรื่องการนำเสนองบการเงิน ได้กำหนดเรื่องอย่างน้อยที่จำเป็นจะต้องเปิดเผยในนโยบายการบัญชี ดังต่อไปนี้

- (1) การรับรู้รายได้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- (2) เกณฑ์ในการจัดทำงบการเงินรวม รวมถึงบริษัทย่อยและบริษัทร่วม
- (3) การรวมกิจการ
- (4) การร่วมค้า
- (5) การรับรู้รายการ วิธีการคิดค่าเสื่อมราคา การตัดจำหน่ายของสิ้นทรัพย์ไม่มีตัวตน
- (6) การบันทึกต้นทุนการกู้ยืมและรายจ่ายอื่น ๆ เป็นสิ้นทรัพย์
- (7) สัญญาก่อสร้าง
- (8) เงินลงทุนในอสังหาริมทรัพย์
- (9) เครื่องมือทางการเงินและเงินลงทุน (เฉพาะบริษัทจดทะเบียน)
- (10) สัญญาเช่า
- (11) ต้นทุนในการวิจัยและพัฒนา
- (12) สินค้าคงเหลือ
- (13) ภาษีเงินได้รวมถึงภาษีเงินได้รอการตัดบัญชี
- (14) ประมาณการหนี้สิน
- (15) ผลประโยชน์ของพนักงาน
- (16) การแปลงค่าเงินตราต่างประเทศและการป้องกันความเสี่ยง
- (17) คำจำกัดความของการจำแนกข้อมูลตามส่วนงานทางธุรกิจ และทาง

ภูมิศาสตร์ และเกณฑ์การปันส่วนค่าใช้จ่ายระหว่างส่วนงาน

- (18) คำจำกัดความของเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
- (19) การบัญชีในภาวะเงินเฟ้อ
- (20) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

รายละเอียดเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของนโยบายการบัญชีตามที่กล่าวไว้ข้างต้นได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่เกี่ยวข้อง

2. การเปิดเผยเรื่องอื่น ๆ กิจการอาจแสดงข้อมูลอื่นเพิ่มเติม หากเรื่องนั้นไม่ได้เปิดเผยในข้อมูลที่เผยแพร่พร้อมกันงบการเงิน ดังต่อไปนี้

(1) ภูมิปัญญาและสถานทางกฎหมายของกิจการรวมทั้งประเทศที่กิจการจัดตั้งขึ้น และที่อยู่ตามที่จดทะเบียน หรือสถานที่หลักในการประกอบกิจการหากแตกต่างไปจากที่อยู่ตามที่จดทะเบียน

(2) คำอธิบายลักษณะการดำเนินงานของกิจกรรมหลักของกิจการ

(3) ชื่อของบริษัทใหญ่ และชื่อของบริษัทใหญ่ของกลุ่มบริษัท

(4) จำนวนพนักงาน ณ สิ้นงวดบัญชี หรือ จำนวนพนักงานเฉลี่ยสำหรับงวดบัญชี

2.2.1 วัตถุประสงค์ของงบการเงิน (เมฆากลุส เกียรติกระจายและศิลปพร ศรีจันทเพชร, 2547: 18-1 - 18-2)

งบการเงินควรให้ประโยชน์แก่ทุกฝ่ายที่สนใจในกิจการ ข้อมูลทางการเงินที่ปรากฏในงบการเงินจึงควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการดำเนินงาน กระแสเงินสด สภาพคล่อง ผลตอบแทนจากการลงทุน ความสามารถในการชำระหนี้ และทรัพยากรทางเศรษฐกิจของกิจการ เป็นต้น วัตถุประสงค์ที่สำคัญของงบการเงิน มีดังนี้

1. เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจลงทุนและให้สินเชื่อ งบการเงินควรเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจในการลงทุนและการให้สินเชื่อ

2. เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการประเมินกระแสเงินสด งบการเงินควรเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุนในปัจจุบันและอนาคต เพื่อช่วยประเมินความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดเงินสดที่พึงได้รับในอนาคต

3. เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรทางเศรษฐกิจของกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่นำเสนอในงบการเงิน จะช่วยให้ผู้ลงทุน เจ้าหนี้ และผู้ใช้งบการเงินทราบถึงความมั่นคง สภาพคล่อง ความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ โครงสร้างทางการเงิน และความสามารถของกิจการในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

4. เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงาน ผู้ลงทุนและเจ้าหนี้จะใช้ข้อมูลทางการเงินบัญชีในการประเมินสภาพการณ์ในอนาคต หรือประมาณผลกำไรในอนาคต

5. เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางการเงินและการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิของกิจการ ข้อมูลที่สำคัญดังกล่าว ได้แก่ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ และการเปลี่ยนแปลงในส่วน of เจ้าของ ผู้ใช้งบการเงินจะทราบว่ากิจการมีฐานะการเงินเป็นอย่างไร ณ วันที่เสนอรายงานตลอดจนการเปลี่ยนแปลงในส่วน of เจ้าของระหว่างต้นงวดกับสิ้นงวด

6. เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้บริหารในการบริหารทรัพยากรของกิจการ ผู้ใช้สามารถประเมินผลการบริหารงาน ความรับผิดชอบดังกล่าวรวมถึง การจัดการดูแล การใช้สินทรัพย์ให้เป็นไปตามความรับผิดชอบของเจ้าของ และการใช้สินทรัพย์อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลในงบการเงินอาจมีผลต่อการตัดสินใจในการเลื่อนตำแหน่ง โยกย้ายหรือเปลี่ยนผู้บริหาร

7. เพื่อให้ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น นโยบายการบัญชี ซึ่งถือเป็นส่วนสำคัญ ส่วนหนึ่งของงบการเงิน ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีที่กิจการใช้เป็นข้อมูลที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้งบการเงิน เนื่องจากนโยบายบัญชีเป็นกฎเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติที่กิจการใช้ในการจัดทำและนำเสนองบการเงิน ซึ่งผู้บริหารของกิจการได้ใช้ดุลยพินิจแล้วเห็นว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับสถานการณ์นั้น ๆ

2.2.2 องค์ประกอบของงบการเงิน งบการเงินมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. สินทรัพย์

สินทรัพย์ หมายถึง ทรัพยากรที่อยู่ในความควบคุมของกิจการ ทรัพยากรดังกล่าวเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งกิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากทรัพยากรนั้นในอนาคต

สินทรัพย์มีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

- สินทรัพย์นั้นอาจเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้
- กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์นั้น และสินทรัพย์ดังกล่าวอยู่ในความควบคุมของกิจการ
- ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต หมายถึง ศักยภาพของสินทรัพย์ในการก่อให้เกิดกระแสเงินสดแก่กิจการทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งศักยภาพดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของการผลิต หรืออาจอยู่ในรูปของความสามารถในการลดกระแสเงินสดจ่าย
- กิจการได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตจากสินทรัพย์ในหลายลักษณะ เช่น กิจการอาจใช้สินทรัพย์ หรือนำสินทรัพย์มาใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่น เพื่อการผลิตสินค้า เป็นต้น
- สินทรัพย์ของกิจการเป็นผลของรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีในอดีต ซึ่งกิจการอาจได้สินทรัพย์มา โดยการซื้อ แลกเปลี่ยนหรือผลิตขึ้นเอง
- ในการพิจารณาว่ารายการใดเป็นสินทรัพย์ตามคำนิยาม กิจการควรให้ความสนใจกับเนื้อหาทางเศรษฐกิจ มิใช่รูปแบบทางกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว

- สินทรัพย์ยังคงเป็นของกิจการจนกว่าจะมีการจำหน่าย หรือมีเหตุการณ์ที่ทำให้กิจการไม่ได้รับประโยชน์ในอนาคตจากสินทรัพย์นั้น

2. หนี้สิน

หนี้สิน หมายถึง ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการ ภาระผูกพันดังกล่าวเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต ซึ่งการชำระภาระผูกพันนั้นจะส่งผลให้กิจการสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ

หนี้สินมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- หนี้สินเป็นผลของรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีในอดีต เช่น การซื้อสินค้าหรือบริการก่อให้เกิดหนี้สิน หากกิจการไม่ได้จ่ายชำระล่วงหน้า

- หนี้สินต้องเป็นภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการ ซึ่งทำให้กิจการมีหน้าที่หรือความรับผิดชอบในปัจจุบันที่จะต้องชำระหนี้สินนั้น

- กิจการต้องแยกภาระผูกพันในปัจจุบันออกจากภาระผูกพันในอนาคตอย่างชัดเจน เนื่องจากภาระผูกพันจะเกิดขึ้นเมื่อกิจการได้รับมอบสินทรัพย์ หรือเมื่อได้ทำสัญญาจัดหาสินทรัพย์ที่ไม่อาจยกเลิกได้

- กิจการต้องสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ เพื่อชำระภาระผูกพันในปัจจุบัน ซึ่งอาจเกิดได้ในหลายลักษณะ เช่น การจ่ายเงินสด การโอนสินทรัพย์อื่น การแปลงหนี้สินเป็นทุน เป็นต้น

- รายการหรือเหตุการณ์ทางบัญชีที่ผูกพันกิจการได้เกิดขึ้นแล้ว

3. ส่วนของเจ้าของ

ส่วนของเจ้าของ หมายถึง ส่วนได้เสียคงเหลือของกิจการหลังจากหักหนี้สินทั้งสิ้นออกแล้ว ส่วนของเจ้าของมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- ส่วนของเจ้าของ คือ ผลต่างระหว่าง ทรัพย์ทั้งสิ้นกับหนี้สินทั้งสิ้น หรือเรียกว่า “สินทรัพย์สุทธิ”

- ส่วนของเจ้าของ มีลักษณะแตกต่างกันตามประเภทของธุรกิจ ตัวอย่างเช่น ส่วนของเจ้าของกิจการคนเดียว ประกอบด้วยบัญชีทุน และบัญชีถอนใช้ส่วนตัว ส่วนของเจ้าของห้างหุ้นส่วนประกอบด้วยบัญชีทุนของผู้เป็นหุ้นส่วนและบัญชีเดินสะพัด ในขณะที่ส่วนของเจ้าของของบริษัทจำกัดประกอบด้วย ทุนเรือนหุ้น ส่วนเกิดมูลค่าหุ้น ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์สำรองตามกฎหมายและกำไรสะสม เป็นต้น

- เนื่องจากส่วนของเจ้าของ ถือเป็นส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์หลังจากหักหนี้สินทั้งสิ้นออกแล้ว การวัดมูลค่าส่วนของเจ้าของทั้งหมดในงบดุลจึงขึ้นอยู่กับ การวัดมูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สิน

4. รายได้

รายได้ หมายถึง การเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชี ในรูปกระแสเข้า หรือการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ หรือการลดของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงเงินทุนที่ได้รับจากผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ รายได้มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- กิจการอาจได้รับรายได้ในรูปแบบของเงินสด สิทธิเรียกร้องที่มีต่อลูกค้า หรือมูลค่าที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์อื่นเนื่องมาจากการผลิต

- รายได้ ตามคำนิยามรวมถึง รายการค้ากำไรและรายได้ที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมตามปกติของกิจการ เช่น รายได้จากการขาย ดอกเบี้ยรับ รายได้ค่าบริการ รายได้เงินปันผล รายได้ ค่าเช่า เป็นต้น

- รายการค้ากำไร หมายถึง รายการค้าที่เป็นไปตามคำนิยามของรายได้ และอาจเกิดจากกิจกรรมตามปกติของกิจการหรือไม่ก็ได้ เช่น รายการค้ากำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนเนื่องจาก รายการค้ากำไรแสดงถึงการเพิ่มขึ้นของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ

- รายการค้าและเหตุการณ์ทางบัญชีที่ก่อให้เกิดรายได้ อาจเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การดำเนินงานของกิจการและวิธีการรับรู้รายได้ เช่น รายได้ดอกเบี้ย รายได้เงินปันผล รายได้จากสัญญาก่อสร้าง เป็นต้น

5. ค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่าย หมายถึง การลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในรอบระยะเวลาบัญชี ในรูปกระแสออก หรือการลดค่าของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สิน อันส่งผลให้ส่วนของเจ้าของลดลง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการแบ่งปันส่วนทุนให้กับผู้มีส่วนร่วมในส่วนของเจ้าของ ค่าใช้จ่ายมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

- ค่าใช้จ่ายตามคำนิยาม รวมถึงรายการค้าขาดทุน และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินกิจกรรมตามปกติของกิจการ เช่น ต้นทุนขาย ต้นทุนการให้บริการ ค่าเสื่อมราคา ดอกเบี้ยจ่าย เงินเดือน ค่าเช่า เป็นต้น

- ค่าใช้จ่ายมักอยู่ในกระแสออกหรือการเสื่อมค่าของสินทรัพย์ เช่น ค่าเสื่อมราคา

- รายการขาดทุน หมายถึง รายการที่เป็นไปตามคำนิยามของค่าใช้จ่ายและอาจเกิดจากกิจกรรมตามปกติหรือไม่ก็ได้ รายการขาดทุนแสดงถึงการลดลงของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ เช่น การขาดทุนจากการด้วยค่าของสินทรัพย์ เป็นต้น

- คำนิยามของค่าใช้จ่าย รวมถึง รายการขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้น เช่น รายการขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน เป็นต้น

2.2.3 ลักษณะของข้อมูลที่ต้องเปิดเผย

ข้อมูลที่ต้องเปิดเผย งบการเงินควรแสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและกระแสเงินสดของกิจการ โดยถูกต้องตามที่ควร งบการเงินจะแสดงข้อมูลโดยถูกต้องตามที่ควรก็ต่อเมื่อกิจการนำมาตรฐานการบัญชีมาใช้ปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมพร้อมกับการเปิดเผยข้อมูลที่เป็น

ข้อมูลที่ต้องเปิดเผย ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไป เกณฑ์ในการเปิดเผยข้อมูลมีดังนี้

1.1 กิจการควรเปิดเผยข้อมูลที่มีนัยสำคัญที่จำเป็น เพื่อให้งบการเงินมีความชัดเจนและเข้าใจได้ ข้อมูลจะถือว่ามีนัยสำคัญ หากการไม่แสดงข้อมูลในงบการเงินมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจกับผู้ใช้ กล่าวคือ การไม่แสดงรายการหรือการไม่เปิดเผยข้อมูลที่มีนัยสำคัญจะส่งผลให้การตัดสินใจผิดพลาดเชิงเศรษฐกิจได้

1.2 กิจการควรแสดงรายการที่มีนัยสำคัญแต่ละรายการ เป็นรายการแยกต่างหากในงบการเงิน ส่วนรายการที่ไม่มีนัยสำคัญควรนำไปรวมกับรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือมีหน้าที่แบบเดียวกันโดยไม่จำเป็นต้องแยกแสดง

1.3 กิจการควรแสดงส่วนประกอบแต่ละส่วนของงบการเงิน เช่น ชื่อของกิจการที่เสนอรายงาน การระบุนว้างการเงินนั้นเป็นงบการเงินเดี่ยวหรืองบการเงินรวม วันที่ในงวด หรือรอบระยะเวลาของงบการเงินที่เกี่ยวข้องกัน เป็นต้น

1.4 กิจการควรแสดงข้อมูลเปรียบเทียบ ทุกรายการที่มีนัยสำคัญในงบการเงินของงวดปัจจุบัน หากมาตรฐานการบัญชีมิได้อนุญาตหรือกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ข้อมูลเปรียบเทียบ หมายถึง จำนวนหรือข้อมูลที่เป็นตัวเลขของรายการในงบการเงินงวดก่อน ซึ่งนำมาแสดงในงบการเงินงวดปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ในการเปรียบเทียบ งบการเงินเปรียบเทียบต้องแสดงตัวเลขยกมาที่ตรงกันที่แสดงในงบการเงินงวดก่อน ข้อมูลเปรียบเทียบต้องแสดงรวมในหมายเหตุประกอบงบการเงิน หากข้อมูลนั้นช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจงบการเงินของงวดบัญชีได้ดียิ่งขึ้น

2. รายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่เกิดขึ้นในระหว่างงวดบัญชี

2.1 นโยบายการบัญชี ในการจัดทำงบการเงิน การเปิดเผยนโยบายการบัญชี กิจการควรระบุและอธิบายให้ผู้ใช้งบการเงินทราบถึงมาตรฐานการบัญชี และวิธีการบัญชีที่ผู้บริหารเห็นว่าเหมาะสมกับสภาพการณ์นั้น เพื่อแสดงฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน และกระแสเงินสดของกิจการ

ข้อมูลที่ควรเปิดเผยในนโยบายการบัญชีไม่ควรซ้ำซ้อนกับรายละเอียดต่างๆ ซึ่งแสดงไว้ในงบการเงินแล้ว กิจการควรเปิดเผยนโยบายการบัญชีที่สำคัญไว้ในหมายเหตุประกอบ งบการเงินภายใต้หัวข้อสรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ นโยบายการบัญชีที่กิจการควรเปิดเผย ได้แก่ การรับรู้รายได้ การตีราคาสินค้าคงเหลือ การบัญชีเกี่ยวกับที่ดิน อาคารและอุปกรณ์และวิธีการคิดค่าเสื่อมราคา เป็นต้น

2.2 การเปลี่ยนแปลงทางบัญชี ผู้ใช้งบการเงินจะนำงบการเงินงวดต่าง ๆ มาเปรียบเทียบกัน เพื่อดูแนวโน้มเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานและกระแสเงินสดของกิจการ ดังนั้นกิจการควรใช้นโยบายการบัญชีที่เหมือนกันในแต่ละงวด กิจการควรเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีเฉพาะกรณีที่มาตรฐานการบัญชีกำหนดให้เปลี่ยนหรือกรณีที่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้งบการเงินของกิจการแสดงรายการ หรือเหตุการณ์ทางบัญชีอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

2.3 รายการพิเศษ เป็นรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่ผู้ใช้งบการเงินสนใจ กิจการอาจเปิดเผยลักษณะและจำนวนเงินของรายการพิเศษแต่ละรายการ โดยแสดงไว้ในงบกำไรขาดทุน หรืออาจแสดงยอดรวมของรายการพิเศษทุกรายการไว้ในงบกำไรขาดทุน พร้อมกับเปิดเผยรายละเอียดในหมายเหตุประกอบงบการเงิน และกิจการต้องเปิดเผยจำนวนภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับรายการพิเศษ ไม่ว่ากิจการจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายการพิเศษในลักษณะใด

2.4 การเปลี่ยนแปลงประมาณการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะ และจำนวนของการเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญในงวดปัจจุบัน หรือในงวดต่อ ๆ ไป

2.5 ข้อผิดพลาดที่สำคัญ หากกิจการพบข้อผิดพลาดที่สำคัญ หมายถึงข้อผิดพลาดของงวดก่อนที่พบในงวดปัจจุบัน แต่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญที่ทำให้งบการเงินของงวดก่อนขาดความน่าเชื่อถือ กิจการต้องใช้วิธีปรับย้อนหลัง และเปิดเผยลักษณะและเหตุผลของข้อผิดพลาดสำคัญที่เกิดขึ้น จำนวนเงินที่ต้องนำมาปรับปรุงงบการเงินของทุกงวดที่นำเสนอ จำนวนผลสะสมของงวดก่อน ๆ ที่ต้องนำมาปรับปรุงกำไรสะสมต้นงวดของงบการเงินทุกงวดที่นำเสนอ รวมถึงข้อเท็จจริงที่ว่าข้อมูลเปรียบเทียบได้มีการปรับให้ถูกต้องแล้ว

3. เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล

เหตุการณ์ที่เป็นหลักฐานยืนยันว่าสถานการณ์มิได้มีอยู่ ณ วันที่ในงบดุล (เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุลที่ต้องปรับปรุง) เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ภายหลังวันที่ในงบดุลที่เป็นการให้ข้อมูลเพิ่มเติม ทำให้กิจการสามารถกำหนดจำนวนเงินสำหรับรายการที่มีภาวะการณ์เกิดขึ้นก่อนแล้ว ณ วันที่ในงบดุล ตัวอย่างเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นภายหน้า ได้แก่ หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น

หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น หมายถึง รายการข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

- ภาระผูกพันที่อาจมีอยู่อันเนื่องมาจากเหตุการณ์ในอดีต แต่การที่จะทราบว่าภาระผูกพันดังกล่าวมีอยู่หรือไม่ ต้องได้รับการยืนยันจากเหตุการณ์อย่างน้อยหนึ่งเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น หรือไม่เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเหตุการณ์ในอนาคตดังกล่าวต้องเป็นเหตุการณ์ที่ยังมีความไม่แน่นอนในขณะนั้น และต้องไม่อยู่ในความควบคุมทั้งหมดของกิจการ

- ภาระผูกพันในปัจจุบัน ซึ่งเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ในอดีต แต่ไม่สามารถรับรู้เป็นหนี้สินได้ เนื่องจากเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

1. ความน่าจะเป็น ที่กิจการจะสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ เพื่อจ่ายชำระภาระผูกพันอยู่ในระดับไม่ถึงความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่

2. กิจการไม่สามารถวัดมูลค่าภาระผูกพันได้อย่างน่าเชื่อถือเพียงพอ

สินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น หมายถึง สินทรัพย์ที่อาจมีอยู่ อันเนื่องมาจากเหตุการณ์ในอดีต แต่การที่จะทราบว่าสินทรัพย์ดังกล่าวมีอยู่หรือไม่นั้น ต้องได้รับการยืนยันจากเหตุการณ์อย่างน้อยหนึ่งเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น หรือไม่เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งเหตุการณ์ในอนาคตดังกล่าวต้องเป็นเหตุการณ์ที่ยังมีความไม่แน่นอนในขณะนั้น และต้องไม่อยู่ในความควบคุมทั้งหมดของกิจการ

4. เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นภายหน้า

เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นภายหน้า หมายถึง สถานการณ์หรือเหตุการณ์ที่อาจมีผลทำให้เกิดกำไรหรือขาดทุนแก่กิจการ ซึ่งผลสุดท้ายที่จะเกิดขึ้นอยู่กับเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในอนาคตว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่

กิจการต้องไม่รับรู้หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้นในงบดุล เนื่องจากรายการดังกล่าวไม่เข้าเกณฑ์การรับรู้ตามที่ได้ระบุไว้ในแม่บทการบัญชี แต่กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น เว้นแต่ความน่าจะเป็นที่กิจการจะสูญเสียทรัพยากรที่มีประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอยู่ในระดับที่ไม่น่าเป็นไปได้

5. การดำเนินงานต่อเนื่อง

โดยทั่วไปงบการเงินที่จัดทำขึ้นตามข้อสมมติที่ว่ากิจการจะดำเนินงานต่อเนื่อง และดำรงอยู่ต่อไปในอนาคต นอกจากกิจการมีความตั้งใจที่จะชำระบัญชี เลิกกิจการ หรือไม่สามารถดำเนินงานอย่างต่อเนื่องได้ต่อไป ในกรณีดังกล่าวกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่สำคัญเกี่ยวกับสถานการณ์หรือเงื่อนไขอันเป็นเหตุให้สงสัยว่ากิจการจะไม่สามารถดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และต้องเปิดเผยเกณฑ์การจัดทำงบการเงิน และเหตุผลที่ว่ากิจการไม่อาจดำเนินงานอย่างต่อเนื่องได้

6. การดำเนินงานที่ยกเลิก

การดำเนินงานที่ยกเลิก หมายถึง การดำเนินงานส่วนหนึ่งของกิจการที่เป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อต่อไปนี้

6.1 การดำเนินงานที่ยกเลิกนั้น เป็นการดำเนินตามแผนการยกเลิกที่วางไว้ในแผนเดียว โดยการปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

- จำหน่ายการดำเนินงานส่วนนั้นทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดไปในคราวเดียว เช่น กิจการขายการดำเนินงานในส่วนนั้นทั้งหมดไปในรายการเดียว หรือโดยการแยกกิจการ หรือโดยการส่งมอบส่วนทุนของการดำเนินงานส่วนนั้นให้กับผู้ถือหุ้นของกิจการ

- ทอยจำหน่ายการดำเนินงานส่วนนั้น เช่น กิจการขายสินทรัพย์และจ่ายชำระหนี้สินของการดำเนินงานส่วนนั้นให้กับผู้ถือหุ้นของกิจการ

- ละทิ้งการดำเนินงานส่วนนั้น

6.2 การดำเนินงานที่ยกเลิกนั้น เป็นสายงานธุรกิจหรือเขตภูมิศาสตร์ที่สำคัญซึ่งแยกเป็นเอกเทศ

6.3 การดำเนินงานที่ยกเลิกนั้น มีการปฏิบัติงานและการรายงานทางการเงินที่สามารถแยกได้อย่างชัดเจน

การเปิดเผยข้อมูลสำหรับการดำเนินงานที่ยกเลิกมีความสำคัญมาก เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวช่วยให้ผู้ใช้สามารถคาดการณ์ได้ในอนาคตเกี่ยวกับกระแสเงินสด ความสามารถในการทำกำไร และฐานะการเงินของกิจการ

7. การเสนอข้อมูลทางการเงินจำแนกตามส่วนงาน

การเสนอข้อมูลทางการเงินจำแนกตามส่วนงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอข้อมูลแก่ผู้ใช้งบการเงินให้ทราบถึงขนาด กำไรที่ทำได้ และแนวโน้มของความเจริญเติบโตในส่วนงานที่มีลักษณะการประกอบธุรกิจ และมีพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน ซึ่งการดำเนินการภายใต้กิจการเดียวกัน

ผู้ใช้ประโยชน์จากงบการเงินย่อมต้องการข้อมูลตามส่วนงาน เพื่อประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการประกอบธุรกิจที่มีลักษณะแตกต่างกัน ซึ่งไม่อาจพิจารณาได้จากข้อมูลรวม

ผู้ใช้ประโยชน์จากงบการเงินย่อมต้องการข้อมูลตามส่วนงาน เพื่อประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทนจากการประกอบธุรกิจที่มีลักษณะแตกต่างกัน

ข้อมูลทางการเงินจำแนกตามส่วนงาน หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และบริการประเภทต่าง ๆ ของกิจการ และข้อมูลเกี่ยวกับเขตภูมิศาสตร์ที่กิจการดำเนินงานอยู่

ส่วนงานที่เสนอรายงาน หมายถึง ส่วนงานธุรกิจ หรือส่วนงานภูมิศาสตร์ที่กำหนดขึ้นจากโครงสร้างองค์กร และระบบการรายงานทางการเงินภายในกิจการ หรือกำหนดขึ้นจากปัจจัยที่ใช้ในการระบุส่วนงานธุรกิจ หรือส่วนงานภูมิศาสตร์

ส่วนงานธุรกิจ หมายถึง ส่วนประกอบของกิจการที่แบ่งแยกได้อย่างชัดเจนว่าทำหน้าที่ในการจัดหาผลิตภัณฑ์ หรือให้บริการชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือกลุ่มของผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่เกี่ยวข้องกัน ปัจจัยที่ใช้ในการระบุส่วนงานธุรกิจรวมถึง ลักษณะของผลิตภัณฑ์หรือบริการ ลักษณะของกระบวนการผลิตประเภทหรือกลุ่มของลูกค้าที่ใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการ วิธีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการให้บริการและสภาพแวดล้อมทางกฎหมาย เป็นต้น

ส่วนงานภูมิศาสตร์ หมายถึง ส่วนประกอบของกิจการที่แบ่งแยกได้อย่างชัดเจนว่าทำหน้าที่ในการจัดหาผลิตภัณฑ์ หรือให้บริการภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เฉพาะเจาะจง ส่วนประกอบนี้มีความเสี่ยง และผลตอบแทนที่แตกต่างไปจากส่วนประกอบที่ดำเนินงานภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจอื่น

ส่วนงานที่เสนอรายงาน หมายถึง ส่วนงานธุรกิจหรือส่วนงานภูมิศาสตร์ตามคำนิยามข้างต้น ซึ่งกิจการต้องเปิดเผยในการเสนอข้อมูลจำแนกตามส่วนงาน

8. การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างกิจการกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน เป็นลักษณะตามปกติของการประกอบธุรกิจการค้า เช่น กิจการซื้อ หรือขาย หรือลงทุนในกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อฐานะการเงิน และผลการดำเนินงานของกิจการที่เสนอรายงานได้เนื่องจากรายการที่เกิดขึ้นระหว่างกัน อาจเป็นรายการที่มีการกำหนดราคาไว้แล้ว ซึ่งไม่ใช่รายการที่มีราคา ซึ่งสามารถต่อรองกัน โดยอิสระ การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งประเภทและองค์ประกอบของรายการบัญชีที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกันด้วย

2.2.4 กฎเกณฑ์และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่องการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคารและสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน

กฎเกณฑ์และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินถูกจัดทำขึ้น เพื่อบังคับให้กิจการปฏิบัติตาม และ เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยึดเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้มีมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่องการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคารและสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน ออกโดยสมาคมผู้สอบบัญชีรับอนุญาตแห่งประเทศไทย กรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

มาตรฐานการบัญชี เป็นแนวทางที่แนะนำให้นักบัญชีใช้ยึดถือเป็นหลักปฏิบัติในการรวบรวม จัดบันทึก จำแนก สรุปผลและรายงานเหตุการณ์เกี่ยวข้องกับงบการเงิน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ข้อบังคับของกฎหมาย มาตรฐานการบัญชีในปัจจุบันที่มีผลบังคับใช้ได้ ออกมาจำนวน 29 ฉบับ (มาตรฐานการบัญชีที่ใช้ในปัจจุบัน, 2547: ออนไลน์) ซึ่งกำหนดมาตรฐานของรายการบัญชีในแต่ละเรื่อง

การจัดทำบัญชีของธุรกิจ ต้องยึดตามมาตรฐานการบัญชีเป็นแนวทางในการปฏิบัติ การบันทึกรายการบัญชีและการเปิดเผยข้อมูลในเรื่องที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีที่เกี่ยวข้อง เป็นหน้าที่ของนักบัญชีที่จะต้องใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกวิธีการบัญชีที่เหมาะสมกับกิจการ เพื่อประโยชน์ในการนำเสนอข้อมูลทางการบัญชีที่ถูกต้อง เชื่อถือได้ และเพียงพอต่อการนำไปใช้ของผู้ใช้ข้อมูลจากงบการเงิน มาตรฐานการบัญชีฉบับที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลนำมาใช้สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ มีดังนี้

2.2.5 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่องการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคารและสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน

มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่องการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของธนาคารและสถาบันการเงินที่คล้ายคลึงกัน ได้กำหนดแนวทางการพิจารณาโดยรวมในการเปิดเผยข้อมูล และตัวอย่างการแสดงผลการเปิดเผยข้อมูลได้แสดงไว้แนบท้ายมาตรฐาน เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป สำหรับข้อควรพิจารณาในการเปิดเผยข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องพึงยึดถือปฏิบัติ คือ

การแสดงผลการ

งบดุล

- จัดแสดงประเภทสินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินที่ให้ประโยชน์มากที่สุด คือ การจัดกลุ่มตามประเภทสินทรัพย์และหนี้สิน โดยเรียงลำดับตามสภาพคล่อง ซึ่งอาจถือวันที่ตามวันครบกำหนดก็ได้
- ไม่ต้องแยกแสดงส่วนที่หมุนเวียนและไม่หมุนเวียน เพราะสินทรัพย์และหนี้สินส่วนใหญ่สามารถเปลี่ยนเป็นตัวเงินที่ต้องชำระเงินในอนาคตอันใกล้
- ควรแยกให้ชัดเจนระหว่างยอดคงเหลือกับสถาบันการเงินอื่น ส่วนอื่นของตลาดเงิน และผู้ฝากทั่วไป เช่น ยอดคงเหลือกับธนาคารแห่งประเทศไทย ยอดคงเหลือกับธนาคารอื่น เป็นต้น
- ไม่แสดงสินทรัพย์หักกลบกัน เว้นแต่กฎหมายให้สิทธิทำได้และการหักกลบกันนั้นแสดงให้เห็นมูลค่าที่จะได้รับหรือจะต้องชำระนั้น เนื่องจากการหักกลบลบกันนั้นทำให้การเปิดเผยรายการในงบดุลได้ประโยชน์น้อยลง
- แยกแสดงรายการหลักทรัพย์ที่มีไว้เพื่อขาย หลักทรัพย์ที่มีไว้เพื่อลงทุน และเงินลงทุนอื่นออกจากกัน นอกจากนั้นควรเปิดเผยราคาตลาดของเงินลงทุนในตลาด หากราคาคงกล่าวแตกต่างไปจากราคาตามบัญชีที่แสดงในงบการเงิน

งบกำไรขาดทุน

- รายได้หลักประเภทต่าง ๆ ของการดำเนินธุรกิจสถาบันการเงิน ประกอบด้วย ดอกเบี้ยและส่วนลดค่าธรรมเนียมจากการให้บริการ ค่านายหน้า รวมทั้งกำไรจากการปริวรรตเงินตราและจากการซื้อขายตราสารทางการเงินหรือหลักทรัพย์ต่าง ๆ

- จัดหมวดหมู่ตามประเภทรายได้และค่าใช้จ่าย เปิดเผยจำนวนเงินของรายได้และค่าใช้จ่ายหลัก
- ไม่แสดงรายได้และค่าใช้จ่ายหักกลบลบกัน ยกเว้นรายการที่เกี่ยวกับการประกันความเสี่ยง และรายการที่เกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินที่หักกลบลบกัน

การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

นโยบายการบัญชี

ให้เปิดเผยตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 35 เรื่องการนำเสนองบการเงินในส่วนที่เป็นการเปิดเผยนโยบายการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้มีการเปิดเผยในเรื่องดังต่อไปนี้

1. เกณฑ์การวัดค่าในการจัดทำงานการเงิน เช่น การใช้ราคาทุนเดิม มูลค่าสุทธิที่คาดว่าจะได้รับ หรือมูลค่าปัจจุบัน เป็นต้น
2. นโยบายการบัญชีที่จำเป็นต่อความเข้าใจในงบการเงิน เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงลักษณะของรายการและเหตุการณ์ทางบัญชีที่แสดงอยู่ในผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของ กิจการซึ่งรายละเอียดการเปิดเผยข้อมูลของนโยบายการบัญชีแต่ละเรื่องให้แสดงตามที่มาตรฐานการบัญชีที่กำหนดไว้ในแต่ละเรื่อง

หนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้นในภายหน้าและภาระผูกพันรวมทั้งรายการนอกงบดุล

- ให้เปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21 เรื่องเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นในภายหน้าและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน ซึ่งได้แก่
  1. ลักษณะของเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า
  2. ปัจจัยความไม่แน่นอนต่าง ๆ ซึ่งอาจกระทบผลที่จะเกิดขึ้นในภายหน้า
  3. ประมาณผลกระทบทางการเงิน
- ลักษณะและจำนวนเงินของภาระผูกพันเกี่ยวกับการขยายการให้กู้ยืมที่เพิกถอนไม่ได้
- ลักษณะและจำนวนเงินของหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้นในภายหน้าและภาระผูกพันนอกงบดุล ได้แก่
  1. การทดแทนการให้กู้ยืมทางตรงซึ่งรวมการค้าประกันการกู้ยืมเงิน การรับรองตัวเงินและการออกเช็คเตอร์ออฟเครดิตเพื่อการค้าประกันซึ่งใช้ค้าประกันทางการเงินสำหรับเงินกู้ยืมและหลักทรัพย์

2. รายการเกี่ยวกับหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้า ซึ่งรวมถึงสัญญาค้ำประกัน การปฏิบัติตามสัญญา สัญญาค้ำประกันการขึ้นของประกวดราคา การรับประกัน และเล็ดเตอร์ออฟเครดิตเพื่อการค้ำประกันรายการเป็นการเฉพาะ
3. หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าระยะสั้นที่เกี่ยวกับการค้า ซึ่งภาระดังกล่าวจะสิ้นสุดไปเมื่อมีการส่งมอบสินค้า
4. สัญญาการขายโดยมีข้อตกลงที่จะซื้อคืนที่มีได้รับรู้ไว้ในงบดุล
5. รายการที่เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เช่น สัญญาแลกเปลี่ยน สัญญาให้สิทธิในการเลือกซื้อหรือเลือกขาย เป็นต้น
6. ภาระผูกพันอื่น เช่น วงเงินในการออกตั๋วเงิน และวงเงินหมุนเวียนเพื่อประกันการจำหน่ายตราสารทางการเงิน

วันที่ครบกำหนดของสินทรัพย์และหนี้สิน

- สถาบันการเงินควรเปิดเผยการวิเคราะห์สินทรัพย์และหนี้สิน โดยการจัดกลุ่มตามวันที่ครบกำหนดตามระยะเวลาที่เหลืออยู่ ณ วันที่ในงบดุล ถึงวันที่ครบกำหนดตามสัญญา เนื่องจากวันที่ครบกำหนดของสินทรัพย์และหนี้สิน และความสามารถในการกู้ยืมใหม่ โดยมีต้นทุนที่ยอมรับได้เพื่อทดแทนหนี้สินที่มีดอกเบี้ยเมื่อครบกำหนดชำระ เป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการประเมินสภาพคล่องของสถาบันการเงิน รวมทั้งความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยน
- การจัดกลุ่มของวันที่ครบกำหนดในสินทรัพย์และหนี้สินของสถาบันการเงินต้องกำหนดช่วงระยะเวลาของวันที่ครบกำหนดในการจัดกลุ่มให้เหมือนกันทั้งด้านสินทรัพย์และหนี้สิน

การระจุกตัวของสินทรัพย์และหนี้สิน และรายการนอกงบดุล

สถาบันการเงินควรเปิดเผยรายการสินทรัพย์และหนี้สินและรายการนอกงบดุลตามลักษณะการระจุกตัว โดยจำแนกกลุ่มตามภูมิศาสตร์ กลุ่มลูกค้า หรือกลุ่มอุตสาหกรรมหรือความเสี่ยง เพื่อให้เห็นถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้จากการที่จะเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์และเงินทุนที่ได้มากของสถาบันการเงิน และความเปิดเผยฐานะเงินตราต่างประเทศสุทธิที่มีนัยสำคัญ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวกับผลขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยน

ผลเสียหายจากการให้กู้ยืม

ควรเปิดเผยข้อมูลดังนี้

1. นโยบายการบัญชีเกี่ยวกับเกณฑ์การรับรู้เงินให้กู้ยืมที่เรียกเก็บไม่ได้เป็นค่าใช้จ่ายและตัดออกจากบัญชี
2. รายละเอียดการเคลื่อนไหวของค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญในรอบบัญชี และเปิดเผยรายการหนี้สงสัยจะสูญ หนี้สูญ และหนี้สูญที่ได้รับคืนภายในรอบบัญชีนั้น
3. จำนวนเงินค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ ณ วันที่ในงบดุล
4. จำนวนให้กู้ยืม ซึ่งไม่ได้ตั้งคอกเบี้ยค้างรับ ณ วันที่ในงบดุล และเปิดเผยเกณฑ์การพิจารณาจำนวนเงินตามบัญชีของเงินให้กู้ยืม

ความเสี่ยงโดยทั่วไปของสถาบันการเงิน

ในกรณีที่สถาบันการเงินมีการตั้งค่าเผื่อนี้สำหรับความเสี่ยงโดยทั่วไป รวมทั้งผลขาดทุนในอนาคตและความเสี่ยงอื่นที่ไม่อาจคาดได้หรือผลขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นส่วนที่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21 เรื่องเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในภายหน้าและเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบการเงิน ควรแยกเปิดเผยรายการดังกล่าวและเป็นการจัดสรรจากกำไรสะสม เมื่อการลดจำนวนค่าเผื่อดังกล่าวลงให้นำไปเพิ่มจำนวนกำไรสะสม และไม่ควรรวมอยู่ในการคำนวณกำไรหรือขาดทุนสำหรับงวด

สินทรัพย์ที่ใช้เป็นหลักประกัน

เปิดเผยให้ทราบถึงจำนวนหนี้สินทั้งหมดที่มีประกัน และเปิดเผยลักษณะ ประเภท และราคาตามบัญชีของสินทรัพย์ที่ใช้เป็นหลักประกัน

2.2.6 ทบทวนวรรณกรรม

ชนัตยา ฌมวัฒน์ศิลป์ (2546) กล่าวว่า คุณภาพของการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของบริษัท ซึ่งประกอบด้วย ความเข้าใจได้ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ความเชื่อถือได้ และการเปรียบเทียบกันได้ พบว่าบริษัทมักไม่แสดงข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินงาน กิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทำให้ผู้ใช้งบการเงินโดยทั่วไปไม่สามารถเข้าใจงบการเงินได้ทันทีที่ใช้งบการเงินดังกล่าว การที่บริษัทแสดงข้อมูลไม่ครบถ้วนตามที่มาตรฐานกำหนดและไม่แสดงรายละเอียดหรือรายการที่มีนัยสำคัญแตกต่างจากรายการอื่น แสดงว่าบริษัทขาดลักษณะคุณภาพในข้อนี้ ทำให้ผู้ใช้งบการเงินได้รับข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจที่ไม่ครบถ้วน

เกียรติศักดิ์ จิรเชียรนาถ (2518) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน โดยทำการศึกษาและวิจัยเพื่อเสนอรูปแบบและข้อมูลขั้นต่ำที่ผู้เสนองบการเงินควรจะเสนอต่อสาธารณชน โดยทำการศึกษาหลักการเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอจากแนวความคิด หรือข้อเสนอแนะของนักบัญชีที่มีชื่อเสียง ตลอดจนกฎข้อบังคับแลงการณ์ หรือข้อเสนอแนะของสมาคมวิชาชีพ ทั้งของต่างประเทศ คือประเทศอังกฤษ และสหรัฐอเมริกา ทำการศึกษากฎหมายทั้งของต่างประเทศของประเทศไทย หลังจากทำการศึกษาและวิเคราะห์แนวทางจากนักบัญชี สมาคมวิชาชีพ และกฎหมาย แล้วจึงเสนอรูปแบบและข้อมูลขั้นต่ำให้ผู้เสนองบการเงินยึดเป็นมาตรฐานในการเปิดเผยในงบการเงินอย่างเพียงพอ และแนวทางให้รัฐบาลหรือผู้มีอำนาจดำเนินการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินให้มีมาตรฐานที่ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

พัชชา เอลาพุกานนท์ (2548) กล่าวว่า การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่มีนัยสำคัญในกำไรขาดทุนเกี่ยวกับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุนของบริษัทในกลุ่มธุรกิจสื่อสารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น พบว่าส่วนใหญ่ไม่แสดงรายการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และเงินปันผลจากเงินลงทุนชั่วคราว รวมถึงสิ่งตอบแทนจากการขายเงินลงทุนแต่ละประเภท ซึ่งจากงบการเงินทำให้ทราบว่าไม่มีการรับผลตอบแทนในลักษณะดังกล่าวในงวดบัญชีที่ศึกษารายการที่ทุกบริษัทเปิดเผยและแสดงข้อมูลอย่างครบถ้วน คือการแสดงผลกำไรขาดทุนจากการจำหน่ายเงินลงทุน และบริษัทส่วนใหญ่จะแสดงส่วนกำไรที่ ยังไม่เกิดขึ้นของหลักทรัพย์เพื่อค้า และเงินลงทุนทั่วไปในงบกำไรขาดทุน